

prima instanță: Al. Spoială
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

nr. 2ra-997/16

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/39 și Aurelia Șchiopu în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/39 împotriva Aureliei Șchiopu cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Aurelia Șchiopu și modificată hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 iulie 2015

constată:

La 19 martie 2015, APLP 54/39 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Aureliei Șchiopu, intervenient accesoriu CET – 2 cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza contului personal deschis la APLP 54/39 pe numele pârâtei, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energia termică.

Sușine că pârâta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la 01 octombrie 2014 constituie suma de 18109,04 lei pentru energia termică.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, este în drept să înainteze cerere de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, deși pârâții sunt informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se pune în vedere acestora să-și execute obligațiile, însă pârâta nu și le-a executat până la momentul de față.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 533, 572, 575, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Cod cu privire la locuințe, art. 166, 167, 248, 131 alin. (4) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea cu titlu de datorie a sumei de 18109,04 lei, a cheltuielilor de judecată și a taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 15 iulie 2015 a fost admisă integral acțiunea, încasat de la Aurelia Șchiopu în beneficiul APLP 54/39 suma de 18109,04 lei cu titlu de datorie pentru energia termică pe perioada până la 01 octombrie 2014 și suma de 543,27 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Aurelia Șchiopu, modificată hotărârea primei instanțe micșorând de la 18109,04 lei până la 6866 lei suma dispusă spre încasarea de la Aurelia Șchiopu în beneficiul APLP 54/39 cu titlu de datorie, în rest, a fost respins apelul declarat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 05 februarie 2016, Aurelia Șchiopu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 267 Cod civil, calculând datoriile acumulate pentru 01 martie 2012 – 01 septembrie 2014 și prevederile art. 512, 514, 572, 575 Cod civil, fără a ține cont de faptul că dânsa nu a beneficiat de serviciile prestate.

Afirmă că instanța de apel, contrar prevederilor art. 384 CPC, nu a dat apreciere probelor prezentate în instanță și anume, extrasului eliberat de ÎS „Cadastru”, certificatului nr. 1033 din 04 decembrie 2013 și adeverinței din 22 octombrie 2015 eliberate de APLP 54/39.

La 10 martie 2016, APLP 54/39 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că în prima instanță pricina a fost examinată în conformitate cu art. 108 CPC, deoarece Aurelia Șchiopu în ședință nu s-a prezentat, referință nu a depus respectiv nu a invocat termenul de prescripție, iar instanța de fond nefiind în drept din oficiu să aplice termenul de prescripție, emițând ca rezultat o hotărâre legală.

Afirmă că la înaintarea apelului, Aurelia Șchiopu nu a invocat temeiul casării hotărârii primei instanțe care se regăsesc în art. 386 CPC, prin urmare instanța de apel nu a avut temei de casare a hotărârii primei instanțe, nu a avut dreptul să porceadă la examinarea în fond a cauzei.

Remarcă că instanța de apel a depășit atribuțiile și limitele judecării apelului reglementate în art. 373 CPC.

La 15 aprilie 2016, SA „Termoelectrica” a depus referință la cererea de recurs declarată de APLP 54/39, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe și respingerea recursului declarat de Aurelia Șchiopu ca fiind neîntemeiat și nefondat.

La 18 aprilie 2016, Aurelia Șciopu a depus referință la recursul declarat de APLP 54/39, solicitând respingerea recursului ca fiind depus peste termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 89), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/39 și Aurelia Șchiopu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/39 și Aurelia Șchiopu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/39 și Aurelia Șchiopu ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursurile declarate de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/39 și Aurelia Șchiopu se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu